

Bönen

Publicerad: 22 November 2011

I bönen läses kapitlet al-Fātihah (Ingressen) ur Koranen. (Mishari Rashid, 2007)

Bönens vikt ligger i det faktum att oavsett vad man gör i livet är det viktigaste ens förhållande till Gud; det vill säga ens tro, medvetande, uppriktighet och dyrkan av Honom. Detta är ett förhållande som demonstreras och förbättrats genom bönen. Så om bönen utförs väl kommer resten av ens agerande också utföras väl, men om bönen inte är sund och korrekt kommer inte ens övriga agerande heller vara sunda och korrekta.

När bönen utförs på rätt sätt – med sann åminnelse där den bedjande vänder sig till Gud – kommer den att ha en bestående effekt då hjärtat fyllts med hågkomst av Honom i form av hopp och rädsla. Efter denna upplevelse kommer den troende inte vilja byta denna upphöjda position mot en i vilken han eller hon inte lyder Gud. Denna aspekt av bönen nämns i Koranen:

Bönen avhåller [den bedjande] från skamlösa handlingar och allt som strider mot rimlighet och förnuft. [1]Koranen 29:45

Dr. Abul Hasan Ali Nadwi (1914–1999) har beskrivit denna effekt på ett talande sätt:

Dess syfte är att i människans undermedvetna frambringa en andlig kraft, trons ljus och en medvetenhet om Gud som hjälper den troende stå emot ondska och frestelser och förbli orubblig i tider av prövningar och motgångar och skydda mot köttets svaghet. [2]Abul Hasan Ali Nadwi, *The Four Pillars of Islam* (Lucknow, India: Academy of Islamic Research and Publications, 1976), s. 24.

Bönen ger den troende styrka då han eller hon vänder sig mot den enda sanna källan till styrka – Gud. Bönen renar även själen från många sjukdomar såsom misströst och dåligt mod. Bönens kraftfulla effekt beskrivs i en av Koranens verser:

Sök med tålamod [Guds] hjälp i bönen! Det är förvisso en svår [väg] utom för de ödmjuka, de som vet att de är kallade att möta sin Herre, att de skall återvända till Honom. [3]Koranen 2:45–46

Förutom att vara en källa till styrka är bönen också ett tillfälle för själen att stanna upp under dess resa genom denna värld. Det är en tid för koncentration på den enda frågan av verklig vikt: ens förhållande till och dyrkan av Gud. Själen inser att i förrättandet av bönen (när den utförs på rätt sätt) närmar den sig Gud och uppfyller därigenom det enda ändamålet för vilket den skapats. Därför brukade Muhammed (må Guds frid och välsignelser vara över honom) säga till böneutroparen Bilāl Ibn Rabah (580–640):

Bilāl, kalla till bön och låt oss känna avkoppling i den. [4]Nedtecknad av Ahmad och Abu Dawūd. Enligt Shaykh al-Albāni är den saḥīḥ. Se al-Albāni, *Saḥīḥ al-Jāmi*, vol. 2, s. 1307.

Trosbekännelsen uttalas under böneutropet som föregår bönen.

För den troende kan bönen vara en rening då alla någon gång handlar felaktigt. Dessa snedsteg

behöver dock inte befläcka själen för evigt utan tvärtom finns det medel för att rena den och ett av de viktigaste av dessa medel är goda gärningar och då i synnerhet bönen.

Kvällsbönen (isha') från Mecka.

Dessa är bara några exempel som visar på bönen stora vikt och betydelse. De är faktiskt bara toppen av ett isberg. Den bedjande känner inombords även många andra positiva effekter som inte kan uttryckas i ord.

Källor: Dr. Ash-Shehri, Abdullah S. The Only Way Out: www.islamhouse.com, 2014. Web. 7 apr 2014. Muhammed Knut Bernström (2000), Koranens budskap. Simrishamn: Proprius Muhittin Serin: Hattat Aziz Efendi. Istanbul 1988 [fotografi] <http://en.wikipedia.org/wiki/File:FirstSurahKoran.jpg>

Fotnoter:[+]

Fotnoter:

↑1 Koranen 29:45

↑2 Abul Hasan Ali Nadwi, The Four Pillars of Islam (Lucknow, India: Academy of Islamic Research and Publications, 1976), s. 24.

↑3 Koranen 2:45–46

↑4 Nedteckand av Ahmad och Abu Dawūd. Enligt Shaykh al-Albāni är den saḥīḥ. Se al-Albāni, Saḥīḥ al-Jāmi, vol. 2, s. 1307.